

31992L0117

L 62/38

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1992 3 15

TARYBOS DIREKTYVA 92/117/EEB

1992 m. gruodžio 17 d.

dėl priemonių, skirtų apsaugoti nuo nurodytų zoonozių ir nurodytų zoonozių sukėlėjų gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose, siekiant užkirsti kelią su maistu plintančioms infekcijoms ir apsinuodijimui

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi gyvi gyvūnai ir gyvūninės kilmės produktai įtraukti į Sutarties II priedo sąrašą; kadangi gyvūnų auginimas ir prekyba gyvūninės kilmės produktais yra svarbus žemės ūkiu besiverčiančių gyventojų pajamų šaltinis;

kadangi racionali šio sektoriaus plėtra bei jo produktyvumo didinimas gali būti pasiekti diegiant veterinarines priemones, skirtas apsaugoti ir gerinti visuomenės ir gyvūnų sveikatos būklę Bendrijoje;

kadangi atitinkamomis priemonėmis būtina užkirsti kelią zoonozėms, visų pirma pavojingoms žmogaus sveikatai, plintančioms su gyvūninės kilmės maistu, ir sumažinti jų skaičių;

kadangi Bendrija jau ėmėsi veiksmų likviduoti kai kurias zoonozes, visų pirma galvijų tuberkuliozę, galvijų bruceliozę, avių ir ožkų bruceliozę bei pasiutligę; kadangi tikslinga rinkti epidemiologinius šių ligų duomenis;

kadangi šios priemonės turėtų būti taikomos nepažeidžiant 1989 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvos 89/397/EEB dėl oficialaus maisto produktų patikrinimo ⁽⁴⁾;

kadangi, siekiant nustatyti prioritetinius prevencinius veiksmus, valstybėse narėse būtina rinkti duomenis apie zoonozių paplitimą tarp gyventojų, naminių gyvūnų, gyvūnų pašaruose ir tarp laukinės faunos;

kadangi tikslinga, jog Komisija stebėtų epidemiologinę situaciją ir jos pokyčius, kad galėtų pasiūlyti tinkamų priemonių;

kadangi padėtis dėl salmoneliozės pateisina neatidėliotinas kontrolės priemones tam tikrų tipų ūkiuose, kuriems gresia pavojus;

kadangi, siekiant derinti esminius visuomenės sveikatos apsaugos reikalavimus, pirmiausia būtina paskirti Bendrijos koordinacines ir etalonines laboratorijas bei įgyvendinti mokslines ir technines priemones;

kadangi išsamios taisyklės, reglamentuojančios Bendrijos įnašą finansiškai remiant tam tikrus veiksmus, nustatytus šioje direktyvoje, buvo nustatytos 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimu 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje ⁽⁵⁾;

kadangi tikslinga numatyti glaudaus ir veiksmingo bendradarbiavimo tarp valstybių narių ir Komisijos tvarką, siekiant priimti įgyvendinimo priemones,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Ši direktyva nustato informacijos apie zoonozes ir zoonozių sukėlėjus rinkimo taisyklės ir atitinkamas priemones, kurių turi būti imtasi valstybėse narėse ir Bendrijoje.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

- 1) *zoonozė* – bet kuri liga ir (arba) infekcija, galinti natūraliu būdu persiduoti iš gyvūnų žmogui;
- 2) *zoonozės sukėlėjas* – bet kuri bakterija ar bet kuris virusas ar parazitas, galintis sukelti zoonozę;
- 3) *patvirtinta nacionalinė laboratorija* – laboratorija, valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtinta ar pripažinta ir įgaliota tirti oficialius mėginius, siekiant aptikti zoonozės sukėlėją;

⁽¹⁾ OL C 253, 1991 9 27, p. 2.⁽²⁾ OL C 326, 1991 2 16, p. 223.⁽³⁾ OL C 79, 1992 3 30, p. 6.⁽⁴⁾ OL L 186, 1989 6 30, p. 23.⁽⁵⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Sprendimas, pakeistas Sprendimu 91/133/EEB (OL L 66, 1991 3 13, p. 18).

- 4) mėginys – įmonės ar gyvūnų savininko arba už juos atsa-
kingo darbuotojo, arba jų vardu imamas mėginys zoonozės
sukėlėjui iširti;
- 5) oficialus mėginys – kompetentingos institucijos imamas
mėginys zoonozės sukėlėjui iširti. Oficialus mėginys turi
nuorodą į rūšį, tipą, mėginių ėmimo metodą bei apimtį ir
yra paženklinas taip, kad būtų galima nustatyti gyvūno arba
gyvūninės kilmės produkto kilmę; šis mėginys turi būti
imamas be išankstinio išpėjimo;
- 6) kompetentinga institucija – viena ar kelios valstybės narės
pagrindinės institucijos, atsakingos už nuostatų, susijusių su
visuomenės sveikata, gyvūnų sveikata ar kitais veterinarijos
klausimais, kilusiais iš šios direktyvos, monitoringą, arba bet
kuri kita institucija, kuriai šią atsakomybę suteikia
pagrindinė institucija.
- c) apie zoonozės sukėlėjo diagnozavimą ir identifikavimą yra
pranešama kompetentingai institucijai;
- d) kompetentinga institucija renka informaciją apie zoonozių
sukėlėjus, kurie buvo nustatyti atliekant testus ar tyrimus,
taip pat apie klinikinius zoonozių, nurodytų I priedo I
punkte, atvejus, konstatuotus žmonėms ar gyvūnams;
- e) apie klinikinius atvejus, registruotus pagal d punktą, yra
reguliariai pranešama kitoms valstybėms narėms per Veteri-
narijos nuolatinį komitetą, įsteigtą Sprendimu
68/361/EEB (*).
2. 16 straipsnyje nustatyta tvarka šio straipsnio nuostatos
gali būti taikomos ir zoonozėms bei jų sukėlėjams, nurodytiems
I priedo II ir III punktuose.

3 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad priemonės, kurių
imasi kompetentinga institucija pagal šią direktyvą, būtų koor-
dinuojamos nacionaliniu ir vietos lygiu, ypač atliekant epide-
miologinius tyrimus.
2. Kompetentingoms vietos institucijoms talkina patvirtintos
nacionalinės laboratorijos.
3. Kiekviena valstybė narė paskiria I priedo I punkte nurody-
toms zoonozėms ir jų sukėlėjams tirti patvirtintas nacionalines
etalonines laboratorijas, kuriose gali būti identifikuojamas
zoonozės sukėlėjas arba galutinai patvirtintas jo buvimas.

4 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad:
- a) pagal Direktyvas 64/433/EEB (*), 71/118/EEB (?) ir
77/99/EEB (?) patvirtintų įmonių operatoriai arba valdytojai
tam tikrą minimalų kompetentingos institucijos nustatytą
laikotarpį saugotų ir jos prašymu pateiktų jai I priedo I
punkte nurodytoms zoonozėms atliktų tyrimų rezul-
tatus;
- b) už zoonozių sukėlėjų išskyrimą ir identifikavimą ar bet
kurio kito įrodymo apie jų buvimą nustatymą yra atsakingas
laboratorijos vadovas arba, jei jie buvo identifikuojami kitur
– už tyrimą atsakingas asmuo;

(*) OL L 121, 1964 7 29, p. 2012/64. Direktyva su paskutiniais pakeitima-
mais, padarytais Direktyva 91/479/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p.
69).

(?) OL L 55, 1971 3 8, p. 23. Direktyva su paskutiniais pakeitimais,
padarytais Direktyva 92/116/EEB (OL L 62, 1993 3 15, p. 1).

(?) OL L 26, 1977 1 31, p. 85. Direktyva, atnaujinta Direktyva
92/5/EEB (OL L 57, 1992 3 2, p. 1) ir su paskutiniais pakeitimais,
padarytais Direktyva 92/45/EEB (OL L 268, 1992 9 14, p. 35).

5 straipsnis

1. Kompetentinga institucija įvertina pagal 4 straipsnio
1 dalies d punktą surinktą informaciją. Kasmet iki kovo 31 d.
ji praneša Komisijai apie praėjusiais metais užregistruotų
zoonozių sukėlėjų tendencijas ir jų šaltinius.

2. 1 dalimi neatmetama, kad tam tikromis aplinkybėmis
valstybės narės dažniau informuotų Komisiją arba kad Komisija
paprašytų papildomos informacijos. Komisija įvertina valstybių
narių pateiktą informaciją ir kiekvienais metais iki spalio 1 d.
pateikia ataskaitą Veterinarijos nuolatiniam komitetui.

3. Iki 1996 m. sausio 1 d. Komisija pateikia Tarybai atas-
kaitą apie sukauptą patirtį kartu su pasiūlymais dėl duomenų
pateikimo sistemos gerinimo, Taryba priima sprendimą dėl šių
pasiūlymų kvalifikuota balsų dauguma.

6 straipsnis

Komisija stebi zoonozių situaciją ir jos pokyčius Bendrijoje,
visų pirma remdamasi informacija, surinkta laikantis 5 ir
8 straipsnių, ir:

- a) atlieka konkrečius tyrimus, ypač susijusius su zoonozių
sukėlėjų daromo pavojaus įvertinimu, taiko diagnozavimo
procedūras ir kontrolės priemones, bendradarbiaudama su
kompetentingomis nacionalinėmis laboratorijomis, Bendrijos
etaloninėmis laboratorijomis, minimomis 13 straipsnyje, ir
Veterinarijos moksliniu komitetu, įsteigtu Sprendimu
81/651/EEB (?);

(*) OL L 255, 1968 10 18, p. 23.

(?) OL L 233, 1981 8 19, p. 32. Sprendimas, pakeistas Sprendimu
86/105/EEB (OL L 93, 1986 4 8, p. 14).

- b) 16 straipsnyje nustatyta tvarka nustato mėginių ėmimo ir jų tyrimo 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse minimose nacionalinėse laboratorijose metodus. Mėginiai salmonelėms aptikti imami ir ištiriami iki 17 straipsnyje nustatytos dienos;
- c) nustato kovos su zoonozėmis priemonių gaires.

7 straipsnis

Ūkiuose auginamų gyvūnų judėjimo atsekimo sistemos, nustatytos Komisijos sprendimu 89/153/EEB⁽¹⁾, taikomos šioje direktyvoje nustatytoms priemonėms dėl zoonozinių ir jų sukėlėjų.

8 straipsnis

1. Iki 1993 m. spalio 1 d. valstybės narės pateikia Komisijai nacionalines priemones, įgyvendinamas siekiant šios direktyvos tikslų, susijusių su I priedo I ir II punktuose minimomis zoonozėmis, išskyrus priemones, kurių jau buvo imtasi dėl bruceliozės ir tuberkuliozės pagal planus, patvirtintus laikantis Bendrijos teisės aktų.

Gali būti ištrauktos priemonės I priede III punkte nurodytoms zoonozėms ir jų sukėlėjams aptikti.

Valstybės narės, turinčios nacionalinius planus I priedo I ir II punktuose minimoms zoonozėms aptikti, gali juos pateikti Komisijai kaip informaciją, kurią reikalaujama pateikti pagal pirmą pastraipą.

Kiekvienais metais valstybės narės pateikia Komisijai ataskaitą apie epidemiologinę trichineliozės padėtį.

Komisija išnagrinėja valstybių narių pateiktas priemones, siekdama nustatyti, ar jos atitinka šioje direktyvoje minimus tikslus. Ji praneša valstybėms narėms savo išvadas per Veterinarijos nuolatinį komitetą.

2. Iki 1994 m. sausio 1 d. valstybės narės turi pateikti Komisijai planus dėl paukščių salmonelių, sudarytus pagal II ir III prieduose nustatytus kriterijus. Šiuose planuose turi būti:

- a) apibrėžtos priemonės dėl salmonelių, kurių imtasi laikantis III priede išdėstytų būtiniausių reikalavimų;

- b) atsižvelgta į konkrečią kiekvienos valstybės narės padėtį;

- c) nurodoma nacionalinių patvirtintų laboratorijų skaičius, kuriose bus atlikti salmonelių tyrimai ir jų identifikavimas, ir šių laboratorijų patvirtinimo tvarka.

3. 16 straipsnyje nustatyta tvarka:

— 2 dalyje minimi planai, prireikus iš dalies pakeisti, tvirtinami ne vėliau kaip po šešių mėnesių nuo jų pateikimo,

— jau patvirtinti planai gali būti iš dalies keičiami arba papildomi atsižvelgiant į situacijos pokyčius atitinkamoje valstybėje narėje ar jos regione.

9 straipsnis

1. Išsamios taisyklės, reglamentuojančios Bendrijos įnašą finansuojant gyvūnų skerdimo ir sunaikinimo priemones bei oficialų mėginių ėmimą, privalomą pagal III priedo I skirsnio V punktą, ir IV priede nurodytas laboratorijas, nustatomos pagal Sprendimą 90/424/EEB.

Sprendime 90/424/EEB numatyta finansinė pagalba negali būti skirta III priede numatytioms priemonėms, kurias taiko augintojai, pažeidžiantys šios direktyvos reikalavimus.

50 % išlaidų taikant pirmoje pastraipoje minimas skerdimo ir sunaikinimo priemones padengiamos iš pirmiau minėto Bendrijos finansinio įnašo.

2. Sprendimo 90/424/EEB 4 straipsnis papildomas 3 dalimi:

„3 straipsnio nuostatos, išskyrus 2 dalies ketvirtą įtrauką ir 5 dalies antrą įtrauką, taikomos kilus Direktyvoje 92/117/EEB nurodytai zoonozei, jei tai kelia tiesioginį pavojų žmonių sveikatai. Šios sąlygos bus laikomasi priėmus 3 straipsnio 3 dalyje numatytą sprendimą.“

10 straipsnis

1. Nuo 1994 m. sausio 1 d. valstybės narės įgyvendina būtiniausias su salmonelėmis susijusias priemones, numatytas III priedo I skirsnyje.

⁽¹⁾ OL L 59, 1989 3 2, p. 33.

Iki 1994 m. sausio 1 d. valstybės narės turi nustatyti taisykles, apibrėžiančias priemones, kurių turi būti imtasi siekiant išvengti salmonelių atsiradimo ūkiuose, atsižvelgdamos į Direktyvos 90/539/EEB II priede nustatytus principus.

Taryba, remdamasi pasiūlymu, kurį Komisija parengė atsižvelgusi į Veterinarijos mokslinio komiteto nuomonę bei remdamasi šios direktyvos įgyvendinimo metu sukaupta patirtimi, iki 1995 m. sausio 1 d. kvalifikuota balsų dauguma priima sprendimą dėl salmonelių kontrolės priemonių dedeklių paukščių pulkuose.

Kol tokios priemonės bus patvirtintos, valstybės narės, tinkamai atsižvelgdamos į Sutarties taisykles, gali ir toliau taikyti savo nacionalines taisykles dėl dedeklių.

2. Taryba, remdamasi pasiūlymu, kurį Komisija parengė remdamasi informacija, surinkta pagal 5 ir 6 straipsnius bei 8 straipsnio 1 dalį, kvalifikuota balsų dauguma nusprendžia, ar būtina imtis konkrečių priemonių dėl kitų, keliančių panašią grėsmę, zoonozijų kontrolės.

11 straipsnis

1. Jei reikia, kad ši direktyva būtų taikoma vienodai, Komisijos ekspertai gali kartu su valstybių narių kompetentingomis institucijomis atlikti patikrinimus vietose. Tuo tikslu, patikrinę reprezentatyvųjį ūkių procentą, jie gali įsitikinti, ar valstybės narės laikosi šios direktyvos nuostatų. Komisija praneša kompetentingai institucijai atliktų patikrinimų rezultatus.

Atitinkama valstybė narė imasi būtinų priemonių, atsižvelgdama į šių patikrinimų rezultatus. Jei valstybė narė tokių priemonių nesiima, Veterinarijos nuolatiniame komitete išnagrinėjus padėtį gali būti imamasi atitinkamų priemonių 16 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Išsamios šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės, visų pirma dėl 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų patikrinimų dažnumo ir būdų, tvirtinamos 16 straipsnyje numatyta tvarka.

12 straipsnis

Šioje direktyvoje taikomos Direktyvoje 90/425/EEB⁽¹⁾ numatytos apsaugos priemonės, vykdydamos prekyboje taikomus veterinarinius tikrinimus siekiant sukurti vidaus rinką.

⁽¹⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/496/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 56).

13 straipsnis

Bendrijos etaloninės laboratorijos, kurių sąrašas pateiktas IV priede, yra įpareigojamos, atsižvelgiant į minėtame priede aprašytus uždavinius ir įpareigojimus, užtikrinti ryšius su 3 straipsnio 3 dalyje nurodytomis nacionalinėmis etaloninėmis laboratorijomis ir jų koordinavimą.

14 straipsnis

1. Trečiosios šalys ar jų dalys, iš kurių importas, atitinkantis sveikatos reikalavimus, yra leidžiamas, įrašomos ar paliekamos Bendrijos sąraše atsižvelgiant į tai, ar atitinkama trečioji šalis pateikė planą, kuriame nurodomos šios šalies teikiamos garantijos dėl zoonozijų ir zoonozijų sukėlėjų kontrolės.

Tos garantijos neturi būti mažiau veiksmingos negu šioje direktyvoje numatytos garantijos.

Komisija tvirtina tokius planus 16 straipsnyje numatyta tvarka. Ta pačia tvarka gali būti leistos garantijos, pakeičiančios tas, kurias lemia šios direktyvos taikymas, jeigu jos nėra palankesnės už garantijas, taikomas prekybai.

2. Iki 1995 m. gruodžio 31 d. nepriėmus sprendimo pagal 1 dalį trečiosios šalies atžvilgiu, šios šalies įrašymas į 1 dalyje nurodytą sąrašą yra sustabdomas 16 straipsnyje numatyta tvarka.

3. Trečiųjų šalių kompetentingų institucijų atitiktis reikalavimams vykdydamos planus tikrinama tuo metu, kai Bendrijos ekspertai atlieka Bendrijos taisyklėse numatytus patikrinimus.

15 straipsnis

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali priedus iš dalies pakeisti ar papildyti.

Iki 1996 m. sausio 1 d. šia tvarka visų pirma persvarstomas III priedas.

16 straipsnis

1. Kai turi būti laikomasi šiame straipsnyje nustatytos tvarkos, pirmininkas savo iniciatyva arba valstybės narės prašymu klausimą nedelsdamas perduoda komitetui.

2. Komitete valstybių narių balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje. Pirmininkas nebalsoja.

3. Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama 54 balsų dauguma.

4. a) Komisija patvirtina priemones ir nedelsdama jas taiko, jei jos atitinka Komiteto nuomonę.

b) Kai numatytos priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai jai buvo pateikti pasiūlymai, nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemonės patvirtina ir jas nedelsdama įgyvendina Komisija, išskyrus atvejį, kai Taryba paprasta balsų dauguma buvo balsavusi prieš tokias priemones.

17 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1994 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

18 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1992 m. gruodžio 17 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. GUMMER

I PRIEDAS

ZOONOZIŲ, KURIOMS TAIKOMAS 4 STRAIPSNIS, SĄRAŠAS

- I. — *Mycobacterium bovis* sukeliama galvijų tuberkuliozė
    - Bruceliozė ir jos sukėlėjai
    - Salmoneliozė ir jos sukėlėjai
    - Trichineliozė.
  - II. — Kompilobakteriozė
    - Echinokokozė
    - Listeriozė
    - Pasiutligė
    - Toksoplazmozė
    - Jersiniozė
    - Kitos zoonozės ir jų sukėlėjai.
  - III. Bet kuri kita Bendrijoje neaptikta zoonozė ir šios zoonozės sukėlėjai.
-

II PRIEDAS

SALMONELIŲ KONTROLĖS PAUKŠČIŲ PULKUOSE PLANŲ RENGIMO KRITERIJAI

- I. Planuose turi būti nurodyta:
- – imtinų mėginių skaičius ir pobūdis,
  - – oficialių imtinų mėginių skaičius ir pobūdis,
  - – mėginių ėmimo metodai,
  - – mėginių tyrimo ir zoonozių sukėlėjų identifikavimo metodai.
- II. Planuose turi būti atsižvelgta į šiuos mėginių ėmimo procedūrų nustatymo kriterijus:
- a) veiksniai, palankius vienai ar kelioms zoonozėms plisti;
  - b) konkrečios zoonozės istoriją šalyje ar regione, aptinkamos tarp naminių gyvūnų ar laukinėje faunoje;
  - c) konkrečią gyvūnų populiaciją, visų pirma:
    - – bendrą populiacijos skaitlingumą,
    - – populiacijos grupės homogeniškumą,
    - – gyvūnų amžių,
    - – gyvūnų produkciją;
  - d) ūkių aplinką, ypač:
    - – regioninius skirtumus,
    - – bandų tankumą,
    - – ryšius su miesto zonomis,
    - – ryšius su zonomis, kuriose gyvena laukinė fauna;
  - e) gamybos sistemas, įskaitant:
    - – intensyvaus ūkininkavimo ūkius,
    - – ekstensyvaus ūkininkavimo ūkius,
    - – gyvulininkystės sistemas, ypač šėrimo režimus ir gyvūnų sveikatos priežiūros priemones;
  - f) problemas, galinčias kilti atsižvelgiant į žinomus ankstesnius įvykius ir kitą informaciją;
  - g) reikalaujamą apsaugos lygį, atsižvelgiant į konkrečios zoonozės pobūdį ir keliamą grėsmę.
-

III PRIEDAS

SALMONELIŲ KONTROLĖ

I skirsnis

MONITORINGAS IR KONTROLĖ – SALMONELĖMIS UŽKRĖISTI VEISLINIAI PULKAI

I. Veislinių paukščių pulkai

Viename veislinių paukščių pulke yra ne mažiau kaip 250 paukščių (*Gallus gallus*), laikomų ar auginamų viename ūkyje perinti skirtiems kiaušiniams dėti.

II. Salmonelių kontrolė veislinių paukščių pulkuose

Peryklų ar veislinių paukščių pulkų savininkas arba už juos atsakingas asmuo savo lėšomis organizuoja mėginių ėmimą, skirtų salmonelai aptikti ir ištirti arba nacionalinėje patvirtintoje laboratorijoje, arba kompetentingos institucijos pripažintoje laboratorijoje, laikantis toliau nurodytų mėginių ėmimo minimalių lygių.

A. Auginimo pulkai

1. Auginant veislinius paukščius, turi būti imami vienos dienos viščiukų, keturių savaičių paukščių ir vištelių, likus dviems savaitėms iki dėjimo, mėginiai.
2. Mėginiai imami:
  - a) vienos dienos viščiukų – nuo dėžių, kuriose viščiukai buvo atvežti į ūkį, vidaus sienelių ir iš atvežus rastų negyvų viščiukų, ir
  - b) keturių savaičių amžiaus vištelių arba vištelių likus dviems savaitėms iki dėjimo – sudėtiniai išmatų mėginiai, sudaryti iš atskirų šviežių išmatų mėginių, sveriančių ne mažiau 1 g, paimtų pasirinktinai įvairiose patalpose, kuriuose paukščiai laikomi, vietose, arba, kai paukščiai laikomi neuždaryti ir laisvai patenka į kitas paukštidės patalpas – iš kiekvienos patalpos, kurioje laikomi paukščiai;
  - c) atskirų išmatų mėginių, kurie imami sudėtiniam mėginiui sudaryti, skaičius turi atitikti šią lentelę:

Paukštidede laikomas paukščių skaičius	Išmatų mėginių skaičius, kuris turi būti paimtas paukštidede arba paukštidės patalpose
1–24	(skaičius yra lygus paukščių skaičiui, bet ne daugiau kaip 20)
25–29	20
30–39	25
40–49	30
50–59	35
60–89	40
90–199	50
200–499	55
500 ir daugiau	60

B. Veisliniai suaugusių paukščių pulkai

1. Visuose suaugusių paukščių veisliniuose pulkuose mėginiai turi būti imami ne rečiau kaip kas dvi savaites dėjimo laikotarpiu.

2. Mėginiai turi būti imami paukštyne, jei veisliniuose pulkuose gauti kiaušiniai yra perinami perykloje, kuri gali išperinti ne daugiau kaip 1 000 kiaušinių. Mėginius turi sudaryti bendras išmatų mėginys, sudarytas iš atskirų išmatų mėginių, sveriančių ne mažiau kaip 1 g ir surinktų, kaip nurodyta A dalies 2 punkto b papunktyje.
3. Mėginiai turi būti imami perykloje, jei veisliniuose pulkuose gauti kiaušiniai yra perinami perykloje, kuri gali išperinti 1 000 ir daugiau kiaušinių. Šiuos mėginius turi sudaryti:
  - a) bendras mekonijaus mėginys, paimtas iš 250 viščiukų, išsiritusių iš kiaušinių, pristatytų į peryklą iš kiekvieno veislinio pulko, arba
  - b) nugaišusių 50 viščiukų, kurie neišsiritę perykloje arba buvo išperinti iš kiaušinių, pristatytų į peryklą iš kiekvieno veislinio pulko.
4. Tokius mėginius taip pat galima imti pulkuose, kuriuos sudaro mažiau kaip 250 paukščių, kurių kiaušiniai perinami perykloje, galinčioje išperinti 1 000 ar daugiau paukščiukų.
5. Kas aštuonias savaites, mėginių ėmimą, numatytą šio priedo B dalyje, privaloma pakeisti oficialių mėginių ėmimu, atliekamu pagal 4 punktą.

C. Mėginių, paimtų salmonelėms nustatyti, tyrimas

Mėginius, paimtus kiekviename pastate, galima sugrupuoti pagal analizės pobūdį.

Analizės ir tyrimai atliekami pagal metodus, pripažintus šios direktyvos 16 straipsnyje numatyta tvarka pasikonsultavus su Veterinarijos moksliniu komitetu, arba, laukiant šio pripažinimo – pagal nacionalinius išbandytus metodus, kurie numato Sprendime 89/610/EEB ⁽¹⁾ numatytas garantijas.

III. Rezultatų skelbimas

Jeigu atlikus patikrinimą pagal II punktą, veisliniame pulke aptinkama *Salmonella enteritidis* arba *Salmonella typhimurium*, tyrimą atlikusios laboratorijos vadovas, tyrimo vadovas arba pulko savininkas praneša rezultatus kompetentingai institucijai.

IV. Pulką, po patikrinimo paskelbtų apkrėstais, tyrimas

Kai pagal III punktą pranešama aptikus *Salmonella enteritidis* arba *Salmonella typhimurium*, paukščių pulke imami oficialūs mėginiai rezultatams patvirtinti. Turi būti imami paukščių mėginiai pasirinktinai kiekvienoje paukščių laikymo patalpoje, o mėginių skaičius turi būti parenkamas pagal II punkto A dalies 2 punkto c papunkčio lentelę. Tyrimui paukščiai turi būti sugrupuojami po penkis, o kepenų, kiaušidžių ir žarnų mėginiai turi būti imami iš kiekvieno tokios grupės paukščio ir tiriami salmonelėms aptikti, analizes ir testus atliekant pagal metodus, pripažintus šios direktyvos 16 straipsnyje nustatyta tvarka arba, laukiant tokio pripažinimo – pagal nacionalinius išbandytus metodus.

V. Priemonės, taikytinos pulkams, patvirtinus infekciją

Priemonės turi atitikti šiuos minimalius standartus:

1. Kai pagal IV punktą atlikus tyrimą kurioje nors patalpoje, kurioje laikomi paukščiai, nustatoma *Salmonella enteritidis* arba *Salmonella typhimurium*, turi būti imamasi šių priemonių:
  - a) paukščiai neturi būti išvežami iš laikymo patalpų, išskyrus tuos atvejus, kai kompetentinga institucija oficialiai leidžia esant priežiūrai paukščius paskersti ir sunaikinti arba paskersti kompetentingos institucijos nurodytoje skerdykloje pagal c punktą;
  - b) neinkubuoti kiaušiniai, kuriuos sudėjo paukščiai tame pastate, turi būti sunaikinti vietoje, arba, atitinkamai paženklinus, nugabenti esant priežiūrai į patvirtintą kiaušinių perdirbimo įmonę terminiam apdorojimui pagal Direktyvos 89/437/EEB ⁽²⁾ reikalavimus;

⁽¹⁾ OL L 351, 1989 12 2, p. 34.

⁽²⁾ OL L 212, 1989 7 22, p. 87. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/684/EEB (OL L 376, 1991 12 31, p. 38).

- c) visi paukščiai turi būti paskersti pagal Direktyvos 71/118/EEB I priedo VI skyriaus 31 punkto c papunktį, apie sprendimą skersti pranešus valstybiniam skerdyklos veterinarijos gydytojui pagal tos pačios direktyvos I priedo VI skyriaus 25 punkto a papunktį, arba turi būti paskersti ir sunaikinti taip, kad būtų kiek įmanoma sumažinta salmonelės išplitimo rizika.
2. Likvidavus paukščių pulkus, užkrėtus *Salmonella enteritidis* arba *Salmonella typhimurium*, paukštėdės turi būti gerai išvalomos ir dezinfekuojamos, išmatos ir pakratai saugiai sunaikinami vietos veterinarijos institucijos nustatyta tvarka. Pulkas atnaujinamas naujais, II punkto A dalies 1 punkto reikalavimus atitinkančiais paukščių jaunikliais.
3. Jeigu perinti skirti kiaušiniai, sudėti pulkuose, kuriuose buvo patvirtinta *Salmonella enteritidis* arba *Salmonella typhimurium*, dar laikomi kurioje nors perykloje, jie privalo būti sunaikinti arba perdirbti kaip ypač pavojingos medžiagos pagal Direktyvą 90/667/EEB ⁽¹⁾.
- VI. 16 straipsnyje nustatyta tvarka, atsižvelgus į Veterinarijos mokslinio komiteto nuomonę, kuri turi būti patvirtinta iki 1993 m. spalio 1 d.:
- a) priežiūros sistemos, paremtos serologiniais patikrinimais ūkyje, gali būti pripažintos, jei jos pateikia garantijas, lygiavertės kontrolės sistemai peryklose, numatyta II punkto A dalies 1 punkte, B dalies 3 ir 4 punktuose, ir C dalyje;
- b) sprendimai, alternatyvūs privalomam skerdimui, numatytam V punkto c papunktyje, pavyzdžiui, gydymas antibiotikais, gali būti patvirtinti veisliniams pulkams;
- c) gali būti priimtos specialios taisyklės, siekiant apsaugoti vertingą genetinę medžiagą.
- Šiame skyriuje numatyti patikrinimai 16 straipsnyje numatyta tvarka gali būti persvarstyti, atsižvelgiant į mokslo žinių raidą.

II skirsnis

SALMONELIŲ KONTROLĖ GALUTINIAME KOMBINUOTŲJŲ NAMINIŲ PAUKŠČIŲ PAŠARŲ GAMYBOS ETAPE

Oficialūs mėginiai imami ūkyje arba, esant pagrįstiems įtarimams, imami kombinuotųjų pašarų, skirtų naminių paukščių lesalui, mėginiai.

Mėginyje nustačius salmoneles, kompetentinga institucija atlieka tyrimą, kad nustatytų:

- a) užkrato šaltinį, visų pirma imant oficialius mėginius skirtingais gamybos etapais;
- b) kaip laikomasi taisyklių ir vykdoma kontrolė naikinant ir perdirbant gyvūnines atliekas, visų pirma pagal Direktyvą 90/667/EEB;
- c) ar laikomasi geros gamybos praktikos ir pripažintų procedūrų.

⁽¹⁾ 1990 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 90/667/EEB, nustatanti gyvūninės kilmės atliekų šalinimo, perdirbimo, jų pateikimo į rinką ir gyvūninės arba žuvies kilmės pašaruose esančių ligų sukėlėjų prevencijos veterinarijos taisykles ir iš dalies keičianti Direktyvą 90/425/EEB (OL L 363, 1990 12 27, p. 51).

IV PRIEDAS

I SKYRIUS

BENDRIJOS ETALONINĖS ZOONOZIŲ TYRIMO LABORATORIJOS ^(*)

I. Zoonozių epidemiologija

Institut für Veterinärmedizin
(Robert von Ostertag-Institut)

Postfach 33 00 13
Thielallee 88/92
D-1000 Berlin (Federal Republic of Germany)

II. *Salmonella*

Rijksinstituut voor de Volksgezondheid
PO Box 1
NL-3720 BA Bilthoven (The Netherlands)

II SKYRIUS

BENDRIJOS ETALONINĖS LABORATORIJOS ĮGALIOJIMAI IR UŽDUOTYS

1. I skyriuje nurodytos Bendrijos etaloninės laboratorijos yra įpareigos:

- teikti nacionalinėms etaloninėms laboratorijoms informaciją apie analizės metodus ir lyginamuosius tyrimus,
- koordinuoti nacionalinių etaloninių laboratorijų taikomus metodus, minimus pirmoje įtraukoje, visų pirma organizuojant lyginamuosius tyrimus,
- koordinuoti naujų analizės metodų paieškas ir informuoti nacionalines etalonines laboratorijas apie šioje srityje pasiektą pažangą,
- organizuoti mokymo ir kvalifikacijos kėlimo kursus nacionalinių etaloninių laboratorijų personalui,
- teikti techninę ir mokslinę pagalbą Komisijai, ypač valstybėms narėms užginčijus analizės rezultatus.

2. Bendrijos etaloninės laboratorijos garantuoja šias darbo sąlygas:

Joje turi būti:

- kvalifikuotas personalas, turintis atitinkamą kvalifikaciją zoonozių tyrimams atlikti,
- įranga ir medžiagos, būtinos 1 dalyje numatytiems užduotims atlikti,
- atitinkama administracinė infrastruktūra,
- užtikrinama, kad jų personalas laikytųsi tam tikrų dalykų, rezultatų ar pranešimų konfidencialumo,
- personalas, pakankamai išmanantis tarptautinius standartus ir praktiką.

(*) Neapribojant etaloninių bruceliozės, tuberkuliozės ir pasiutligės tyrimo laboratorijų.